

Lieve mama en papa.

Ik heb zo vaak gezegd:

„Ik zou jullie voor geen goud
willen missen!“

jullie Robert.

ROBERT VAN HET REVE,

is geboren op 6 oktober 1967

Hij is overleden op 21 februari 1982.

Op 24 februari namen wij afscheid van hem.

Lieve Robert,

Je korte voor ons onmisbare leven is nu na 14 jaar voorbij. Veel te vroeg moeten wij afscheid van je nemen, jongen. We waren erg blij met je!

Jouw woorden waren ook nog tijdens de laatste moeilijke maanden vol vertrouwen en hoop. Je maakte het jezelf niet gemakkelijk.

In november zei je ons: „Niet dat ik graag ziek wil zijn, maar ik hoop toch dat de dokters iets vinden, anders moet ik zoveel aan mezelf veranderen, ik weet niet of ik dat wel kan“.

Robert, deze woorden betekenen ons veel, niet wetend hoe ernstig ziek je was, was je bang anderen verdriet te doen. Dat maakte ons zo machteloos, opstandig. Je hebt toch nooit echt verdriet gedaan. Integendeel, je dapperheid is ons een geweldige steun geweest. Je aanvaardde, overtuigd beter te worden, je ziekte. Het spijt ons, dat dat je niet gegund was.

Robert, we bedanken je voor deze 14 jaren samen, voor je gezelligheid, je bezorgdheid, je enthousiasme, je liefde en vriendschap. Robert, je was zo'n kerel, soms lekker stoer, een fijne zoon, We houden veel van je! Wanhopig zeggen we „het was te kort“.

je mama en papa.